

Publicerad 2010-05-07 21:52 av Jonny Larsen

Tillägnat dammkornet på min tab-tangent...

Tänk... vad tyst det är...

fridfullt till en orimlig irritationsgrad

... precis som huvudvärk

dånande och malande

men... med släckta lampor och mycket vatten

en ganska trevlig väg mot avskildhet och lugn

och... ja, du vet... smärta.

Tankarna följer sitt vanliga spår

nervbanorna är helt utslitna

utnötta av samma satans tankar

om och om igen...

... det känns som om man ljugit för sig själv hela livet

och för andra, de fåtal gånger man velat tala ur hjärtat

... eller överhuvudtaget... som om det knappt spelar roll.

Jag vet inte hur jag ska förklara...

Det är knappt jag vet vad jag ska förklara.

Det är för lätt att skriva... allt blir platt...

Varför plågar jag mig själv med denna idioti?

Jo, jag vet... det är en vana... en ovana... ett missbruk...

ett kolossalt feltänk... ett vänligt, men otroligt opassande knivhugg i tinningen...

Äsch...

Det är väl den jag är... en feg, meninslös liten människa som ofrivilligt lever dag ut och dag in... apatins erövrare! Tystnadens hånfulla avatar!

Ja, ja... det är klart jag existerar...

Ögonblick för ögonblick...

... igen längtan... ingen tro... inget hopp och inga drömmar...

... och ändå ligger man här och skriver... som om man vill att någon ska läsa...

som om man drömmer om erkännande... eller ja, mordhot...

Jag vet ärligt talat inte vad jag ärligt talat inte vet eller ärligt talat vet... helt ärligt... kanske lite mindre talat... men helt ärligt... och om och om igen...

... jävla papegoja

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jonny Larsen med Poeter.se id #15609 innehar upphovsrätten